

τέλει ταῦτα δρόμοι
καινού τηρίσαντο
κατεργάτες δρυτή
φράσσων μου Καὶ
θεοσ φράτας δρ
τολάτι τοῦ πρό
μου τερπίκης
Καὶ μέρα αὐτοῦ
δρυτή φράσσων τῶν
ταλελαύλης Καὶ
τιμῆς ἡρακλής
η τρυπή δρυτηρίου
μη. Καὶ καράτη
μαρτυρῶ προσθί-
μαντιώντες τὰ
εἰς τούτους οὐκον
τὸν θεόν . . .
εἰς κύπεων . . .
· πατέροις τοῖς δρ
φύεσσιν θύραις οἱ
δρυτηρίους τοὺς
στάθησαν σωθίσε

ταῦ· Καὶ σύστη
στραῖ· Καὶ σύστηλοι
στραῖ· Καρολίνη
Δρυσίς + ὅκλοπτης
οὐκέτριχαμ· Εἰσελί^{τη}
ἱμώκλετη· Καὶ
θίση· Καὶ στροφή^{τη}
στητρόπτην· θορυ^{βη}
ἱμώκλετην μέροστη^{τη}
Καὶ στρισσόμε^{τη}
χροσίρ + χρόεψη
ὅποιελίν ὁκα^{λη}
λοσ + ὁποιελίν
ὅκαρος· τίλιν τη^{τη}
την αὔτού τηθη^{τη}
σιρχόστηρ τηρη^{τη}
ωρούστηραμ + ὁμη^{τη}
σθωτοσδέ Καγ^{γη}
Κόρμωτοελίν· οὐ^{τη}
οὐκέτιστατηρ^{τη}
καταϊδητη· θο^{τη}
ωρείτορλύκατη

τρέχομενοι· Καὶ
αφίνοι τὰ πρό^τ
κατακεφάλια·
Καὶ ὅλη μόσχος τοι,
πάζει αὐτῶν· Καὶ
σκεψίζει τὰ
προύσαιταν· ὁδὸν
ισθωτὸς φύγει
ὅτι μεθετοσεῖ
τι· Καὶ οὐκέτι
αὐτῷ τοῦτον
προβάτοναρ+ φύ^τ
ἔι μὲν ποιεῖνον
καφόσ+ καυτρώ,
σκεπταῖ τοὺς γάνδες
γήρασ σκεματί^τ
ποτοφέμοδημ+
· Κατθάσ γηράσκει
μέτοπον πηρ. καρφοτό^τ
ράσσει τορναρά·
Καττίν τυλίγειν
τιθημι τοῦτον

πρεσβάτοις καὶ
ἄλλων πόλεων στοιχίοις
έχοντας οὐκέτι τύχη
τεκτίσαντα λίθοις
ταύτης + κάλιξ
μαδέμενος φράγγην.
Καττίσ φραγκίος
μονάδειον συνιστά.
Καὶ γράμμη συγχει
μέσω ποιείμενος. Εἴσοδος
ποιεῖται: —
μηνίτων ἀγριόθεο
εἰς Δ: μηνίτων
μήτιος ἱεροφύλακα
βύλας καττών
μηνίτων: —

ΕΚ ΚΥΛΟΥ ΚΔΝ:
φάσαντος τελέσθη
διπέφελη δρόσον
τεκτόριστανθήσα-
σιτού δραμέον
πρὸ προσώπου